

Sotva auto projelo, Mrázek oběť odvedl po cestě k můstku přes nedaleký náhon. Tam mrtvolu poprvé prohledal a ukradl jí prstýnek a hodinky. Protože z cesty na něj bylo vidět a on nechtěl riskovat žádné další setkání s nahodilým svědkem, mrtvolu táhl dál přes louku k potoku, vzdálenému od cesty téměř sto metrů. Až tam ji sexuálně zneužil a její tělo hodil do potoka. Za ním naházел šaty a kabelku, ze které vzal padesát korun. Pak už se na místě déle nezdržoval a pospíchal domů.

Na druhý den ráno mrtvolu objevili kolemjdoucí lidé. Běželi rychle k cestě, po níž se právě blížilo policejní auto. Shodou okolností v něm seděli titíž policisté, kteří tudy projížděli večer předtím. Ti vyskočili z auta, a lidé je odvedli k potoku, v němž leželo nahé ženské tělo. Vzápětí se rozeběhlo policejní vyšetřování. Žádní přímí svědci vraždy se však nenašli a těch několik trasologických stop, které policie zajistila, identifikovat pachatele nepomohly. Policisté zatím obě vraždy nespojovali, protože mezi nimi nebyla zjištěna žádná souvislost.

A tak Mrázek mohl dál pokračovat ve své krvavé sérii. Výstřelů z revolveru, které ho 16. září tak vzrušily, se ale začal bát. Zdály se mu příliš hlučné a obával se prozrazení. Proto opět změnil taktiku útoku. S nožem v ruce napadl 7. října 1951 a téhož roku ještě 16. listopadu další dvě ženy, ale obě mu utekly.

Po těchto neúspěšných akcích se skoro na rok stáhl. Příchod léta ho ale probudil k další činnosti. Začal objíždět okolí Chomutova a vyhlížet další oběť. A pak – v neděli 1. června 1952 – udeřil. Ve vesnici Hořence se ten den konala vesnická zábava, která přilákala zvědavce a tanečníky z celého okolí. Otevřeným oknem nahlížel do tanečního sálu také Václav Mrázek. Pohled na tancující ženy ho rozvášnil. Už cítil, že dnes bude zase vraždit. Příprava na vraždu ho přitom často vzrušovala víc než sám čin. V kapse hladil pažbu svého revolveru, chystal se, že další „ženu dostane výstřelem“, jak později své chování sám popsal. Všiml si, že před hospodou stojí jízdní kolo. Nasedl na něj a začal objíždět okolí vesnice.

Nejdřív narazil na dvaadvacetiletou Elenu Marmonovou. Dívka strávila celý den doma v Přecháplech a na zábavu odešla až kolem půl desáté večer. Už cestou do Hořence ji předjel pomalu jedoucí cyklista, který se po předjetí otočil a podíval se na ni. Elena si ho nevšimla. Neznala ho a zatím jí na něm nebylo nic nápadné. Jiné to bylo, když jel na kole najednou proti ní. Ale ani tehdy jí to nepřipadalo podezřelé. Na zábavě na setkání úplně zapomněla. Krátce před půlnoci se vydala domů. Prošla vesnicí, kráčela ke křižovatce Seník, kde odbočila vpravo, a pokračovala po cestě k vesnici. Asi sto metrů od křižovatky na ni čekal Mrázek. V ruce držel revolver.

Počkal, až k němu Elena došla jen na pár kroků, zvedl ruku s revolverem a na mladou ženu vystřelil. Tentokrát stálo štěstí na straně jeho oběti. Kulka zasáhla pouze límec Elenina kabátu, prolétla jím a zmizela v poli. Elena se lekla, i když stále ještě netušila, že se jí ten muž pokouší zavraždit. Myslela, že někdo poblíž vystřelil z poplašné pistole. Instinktivně se však hluboce předklonila a to jí zachránilo život.

Přesně v té vteřině totiž na ni Mrázek vystřelil podruhé. Náboj prolétl zády jejího kabátu a také zmizel v dáli. Elena ještě stále nechápala, co se děje. Mrázek snad ani nezuřil, pohlavně ho vzrušoval sám akt útoku, takže jeho pocity byly pozitivní. Namířil na ženu potřetí a zmáčkl kohoutek revolveru. Místo výstřelu se ozvalo hluché klapnutí. Náboj se zasekl, zbraň selhala. Až tehdy Elena poprvé zareagovala.

„Co blázníš?“ zeptala se nechápavě.

Mrázek však již při druhém výstřelu ejakuloval, a o další útok proto ztratil zájem.

„Táhni, ty krávo!“ řekl jí, lehce do ní strčil a odešel.

Poslechla ho a odešla domů. Průstřelů na svém kabátě si všimla až druhý den ráno. Až tehdy jí začalo docházet, co se vlastně v noci stalo. S obavami v duši kráčela na místo, kde v noci potkala Mrázka. Čekal ji další šok. V poli vojtěšky spatřila podivné stopy. Vydala se po nich a asi po dvaceti metrech našla tělo mrtvé dívky.

Byla to šestnáctiletá Marie Dvořáková z Údlíc, která se v noci o něco později než Elena vracela ze stejné zábavy po stejné cestě.